

1. Ո՛վ էր՝ թողեց իր գահը աստվածային,
Իջավ երկիր, առավ մարմին մարդկային:
Ծնվեց մսուրում, փաթաթվեց խանձարուրով,
Օրհնենք Նրան քնար ու տավիղով:

Բարի՛ Յովիվ, Տերերի Տէ՛ր,
Դու մեր չքնաղ Փրկիչ ու Տեր,
Որ սիրում ես Դու մեզ այդքան,
Փառք Քեզ հավիտյան:

2. Ո՛վ էր, որ մեռավ, մեր մեղքերը կրեց,
Մենք չարչարում էինք, բայց Նա աղոթեց.
«Հայր, ներիր սրանց, չգիտեն, թե ինչ են անում»:
Եկե՛ք օրհնենք Նրան սուրբ խորանում: